

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

In-Cult

Secțiunea de cunoștințe
Comori culturale Germania
Liga Scriitorilor
Filiala Timisoara Banat, România

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

1. Spätzle

Șvabii își iubesc Spätzle, un tip de paste. De secole încoace, au făcut Spätzle acasă - ca și garnitură la fripturi cu mult sos sau ca fel de mâncare de sine stătător, de exemplu, cu brânză sau varză murată. În mod tradițional, aluatul se amesteca din făină, ouă, apă și sare, nu se framanta. Se amestecă un kilogram de făină (se folosește făină specială Spätzle, care nu face cocloașe), cel puțin cinci ouă, sare și apă (după nevoie) și se bate până când aluatul este neted și mestecat. În bucătărie, aluatul este apoi răzuit sau ras direct în apă clocotită cu sare. Metoda tradițională: aluatul se pune pe o scândură turtită în față, apoi, cu o racletă specială Spätzle, se răzuie în fâșii subțiri în apa sărată clocotită. Pe un aparat Spätzle, împingeți un accesoriu înainte și înapoi, iar aluatul va cădea prin găuri în apa de dedesubt. Dacă găurile sunt rotunde și netede, obțineți Spätzle scurt și gros; dacă găurile sunt îndreptate în jos, obțineți Spätzle lung și subțire. Astăzi există aparate Spätzle cu modele foarte diferite - dar aluatul este întotdeauna lăsat să cadă prin găuri în apă. Ca fel de mâncare de sine stătător, Spätzle este servit cu brânză și ceapă înăbușită, așa-numitele Kässpätzle (Spätzle cu brânză) sau se poate amesteca cu varză murată și slănină ca Krautspatzen (Sauerkraut Spätzle), sau cu linte și cârnați, sau... Spätzle sunt încă cult în Schwaben astăzi .

2. Stolpersteine (pietre de poticnire)

Stolpersteine (pietre de poticnire) au dimensiunea de 10x10x10 cm. Artistul Gunter Demnig a lansat proiectul Stumbling Blocks în 1992 prin așezarea primei pietre. Era menită să prețuiască memoria tuturor victimelor regimului nazist: evrei, sinti și romi, homosexuali, persecutați politic, Martori ai lui Iehova și victime ale eutanasiei. Numele de pe Pietrele de poticnire au fost menite să redea personalitate și demnitate oamenilor care fuseseră reduși la numere. O pauză conștientă, lucidă la Blocul cu inscripție este o „poticnire cu capul și cu inima”. Astăzi, Pietrelor de poticnire li se acordă un mare respect. 75 000 au fost deja puse în Germania și în alte 25 de țări europene. Ele formează cel mai mare monument descentralizat din lume, devenind din ce în ce mai mult o problemă comunitară în orașe și localități. În fiecare an, la 9 noiembrie, data „Kristallnacht-ului” din 1938, oamenii se adună pentru a curăța și lustrui plăcile de metal, astfel încât numele victimelor național-socialismului să rămână lizibile. Este o reamintire în vremurile prezente, când reapar noi semne de violență, dispreț față de umanitate și antisemitismul.

3. Cântecul popular „Die Gedanken sind frei” / „Gândurile sunt libere”

„Gândurile sunt libere” din 1780, de când a fost momentul în care versurile cântecului popular „Die Gedanken sind frei” au fost publicate pentru prima dată în pamflete. Între 1810 și 1820, la Berna a fost creată o melodie, care a fost tipărită împreună cu textul în imnurile elvețiene. În cele din urmă, în 1842, poezii germani Hoffmann von Fallersleben și Ernst Richter au publicat „Die Gedanken sind frei” în „Cântecele populare ale Sileziei”. Motivele din versurile cântecului pot fi însă datate încă din secolul al XIII-lea. Cu cântecul, cetățenii ar putea să cânte împotriva opresiunii politice și personale și să dea glas dorinței lor de independență și autodeterminare. Se spune că luptatoarea de rezistență din Ulm Sophie Scholl a cântat piesa la zidul închisorii pentru tatăl ei, când acesta a fost închis pentru declarații critice la adresa lui Hitler. Până în ziua de azi, artiștii continuă să reinterpreteze cântecul libertății mult dorite, de exemplu Nena sau Leonhard Cohen.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

4. Casele comunale de coacere a pâinii

În sudul Germaniei, în special în Württemberg, în multe sate există o tradiție a caselor comunale de coacere a pâinii. Tradiția a fost inițiată la începutul secolului al XIX-lea printr-un decret al Autorității de Protecție împotriva incendiilor din Württemberg. Sătenii nu ar fi trebuit să mai coacă pâine în propriile case, deoarece riscul de incendiu era prea mare. Din acest motiv, în centrul satului au început să fie construite brutării destinate uzului colectiv, adesea lângă biserică sau primărie. Pe lângă factorul de siguranță, factorul economic a jucat de asemenea un rol, deoarece colectarea lemnului și încălzirea cuptorului s-au efectuat periodic sau în comun. Factorul social era și el important: brutăriile erau locuri care aparțineau comunității. Oamenii s-au întâlnit la brutărie și au vorbit despre viața de zi cu zi și despre muncă. Astăzi, tradiția brutăriei este menținută de oameni cărora le pasă de ecologie. Mulți vor să coacă pâine din aluat care, spre deosebire de pâinea din lanțurile de magazine, se păstrează mai mult timp și este produsă fără aditivi artificiali. Brutăriile încă promovează legăturile sociale în multe comunități astăzi. În zilele noastre, utilizarea brutăriilor și viața din jurul brutăriilor sunt în mare parte întreținute de cluburi și asociații. Acest lucru a dat naștere multor tradiții mai noi, de exemplu, festivaluri ale brutăriilor, care atrag adesea mulți oameni din întreaga zonă.”

5. Dansul popular „Schuhplattler”

Barbați în Lederhosen (pantaloni scurți de piele) stau în cerc; bretelele lor brodate și pantofii sunt tot din piele; poartă cămăși albe de in, pălării loden decorate cu Gamsbart (smoc de păr de capră) și Wadenwarmer (“încălzitoare de viței”) din lână tricotată. Dansatorii își țin brațele îndoite în față; de îndată ce muzica bate timpul de trei sferturi, își trag genunchiul și sar de pe un picior pe altul, apoi își plesnesc cu mâinile alternativ coapsele, genunchii sau tălpile pantofilor. Ei calcă cu pantofii de piele pe pământ și aplaudă zgomotos. Ei dansează Schuhplattler, care înseamnă „plesnirea pantofilor”. Pălmuitul și pălmuitul sincronizat, ritmic, amintesc de percuțiacorporala modernă. Schuhplattler este un dans pur masculin menit să impresioneze femeile. A fost dansat în Tirolul de Sud, sudul Bavariei și unele părți ale Austriei de peste un secol. Schuhplattler este încă interpretat la multe biserici și festivaluri tradiționale astăzi, fiind de asemenea predat și transmis în multe cluburi de costume tradiționale (Trachtenvereine). Comportamentul de a poza ne amintește de comportamentul unui cocoș de munte, care dansează în cerc cu penele de pe coadă ridicate și scoate sunete ca și pocniturile puternice pentru a impresiona pasărea femelă. De aici și credința că Schuhplattler a fost inspitar de cocoșul de munte.

6. Carnavalul din Rottweil

Fastnacht-ul (Carnavalul) se sărbătorește înainte de Miercurea Cenușii. Tradiția se întoarce la Evul mediu. Inițial, scopul său era să se consume orice resturi de carne și grăsimi. În Creștinism, acest consum nu e permis în timpul Postului Mare. Peste secole, Fastnacht-ul din sudul Germaniei s-a dezvoltat într-un festival popular cu concursuri, muzică și dans. Breslele de bufoni din comunitățile predominant catolice organizează concursuri de bufoni. Bufonii poartă măști și costume speciale. Acestea au adesea de-a face cu legendele și istoria locului.

Bufonii pot face obrăznicii sub deghizarea lor. Ei capătă o nouă identitate și joacă un rol care nu are nimic de-a face cu viața lor de zi cu zi. Cetățile „Fasnet” (carnaval) sunt Rottweil, Villingen, Riedlingen, Bad Waldsee,

Sprrijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

etc. Fiecare breaslă a bufonilor își cultivă propriile obiceiuri. În Rottweil, un salt de bufon are loc în Lunea Fastnacht, la ora 8:00, în Riedlingen, o masă de „burtă de broaște” este sărbătorită în Marțea Fastnacht (Marțea Grasă). Fasnet a devenit din ce în ce mai popular din anii 1960. Atât de popular încât Breasla Bufonilor Rottweil discuta chiar despre restricții de admitere. Televiziunile și radio-ul transmit despre evenimentele cu mii de spectatori”.

7. Schwörmontag (ziua de luni a jurământului)

Schwörmontag (ziua de luni a jurământului) este ziua oamenilor din Ulm. În fiecare an, în penultima zi de luni a lunii iulie, orașul celebrează prin tradiționalul festival popular și repetă un jurământ care datează din secolul al XIV-lea. Apoi are loc o sărbătoare – mai întâi pe Dunăre și apoi prin tot orașul. În secolul al XIV-lea, în Orașul Imperial Liber Ulm mocnea un conflict între patricieni, adică nobilime, și bresle, meșteri. Aceștia din urmă au câștigat din ce în ce mai multă influență în acel secol și au luptat pentru o parte a puterii politice. Această luptă a fost rezolvată cu „Großer Schwörbrief” (Marea Scrisoare de jurământ) din 1397, care a dat breslelor o majoritate clară în consiliul orașului. Pentru prima dată în istoria Ulmului, oamenii din afara cercurilor patriciene au avut un cuvânt de spus în politică.

În fiecare an, primarul orașului Ulm dă relatări despre ceea ce s-a întâmplat în Ulm în ultimul an în fața tradiționalei Schwörhaus (Casa de jurământ) a orașului. Apoi ridică mâna dreaptă și jură să „fii un om obișnuit pentru bogați și săraci” – adică să lucreze pentru toți cetățenii în mod egal.

În zilele noastre, Nabada, un festival popular plin de culoare de pe Dunăre, este asociat cu Schwörmontag.

Săptămâna Schwör dinaintea Schwörmontag este plină de evenimente precum Lichterserenade și la fiecare patru ani Fischerstechen și Ulm Bindertanz.”

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.